
Skatteudvalget
SAU alm. del - Bilag 96
Offentlig

Kommunernes restanceinddrivelse 2003

**Kontoret for Skat
Oktober 2004**

INDLEDNING	3
0. DEN AKTUELLE UDVIKLING PÅ INDDRIVELSESOmrÅDET	4
0.1 Strukturdebatten på inddrivelsesområdet	4
0.2 Strukturaftalen	4
0.3 KL's holdninger på inddrivelsesområdet	5
0.4 KL's undersøgelse af personalefordelingen på inddrivelsesområdet	6
1. DE SAMLEDE RESTANCER, DER ER TIL INDDRIVELSE I KOMMUNERNE	9
1.1 Udviklingen i de samlede restancer, ultimo 1999-2003	9
1.2 Udviklingen i de samlede restancers fordeling på arter, ultimo 1999-2003 (i mio. kr.)	9
1.3 Det samlede kommunale restanceinddrivelsesområde og dets procent- og beløbsmæssige fordeling på hovedgrupper, ultimo 2003	11
1.4 Det samlede kommunale restanceinddrivelsesområde og dets fordeling på øvrige restancer, personskat og arbejdsmarkedsbidrag, ultimo 1999-2003	12
1.5.1 Gennemsnitlig restance pr. indbygger fordelt efter kommunestørrelse	14
1.5.2 Gennemsnitlig restance pr. indbygger fordelt på amter	15
1.5.3 Gennemsnitlig restance pr. indbygger fordelt på told- og skatteområder	15
2. RESTANCER VEDR. PERSONSKAT OG ARBEJDSMARKEDSBIDRAG	17
2.1 Kommunernes inddrivelse af personskatterestancer	17
2.2 Gennemsnitlig personskatterestance (inkl. arbejdsmarkedsbidrag) pr. indbygger	18
2.2.1 Gennemsnitlig personskatterestance (inkl. arbejdsmarkedsbidrag) pr. indbygger fordelt efter kommunestørrelse	18
2.2.2 Gennemsnitlig personskatterestance (inkl. arbejdsmarkedsbidrag) pr. indbygger fordelt på amter.....	19
2.2.3 Gennemsnitlig personskatterestance (inkl. arbejdsmarkedsbidrag) pr. indbygger fordelt på told- og skatteområder.....	19
2.3 Udviklingen i antal personskatterestancer (inkl. arbejdsmarkedsbidrag)	20
2.4 Andelen af personskatterestancer som procent af befolkningen	21
2.4.1 Andelen af personskatterestancer (inkl. arbejdsmarkedsbidrag) som procent af befolkningen fordelt efter kommunestørrelse.....	21
2.4.2 Andelen af personskatterestancer (inkl. arbejdsmarkedsbidrag) som procent af befolkningen fordelt på amter.....	22
2.4.3 Andelen af personskatterestancer (inkl. arbejdsmarkedsbidrag) som procent af befolkningen fordelt på told- og skatteområder.....	22
2.5 Gennemsnitlig personskatterestance (inkl. arbejdsmarkedsbidrag) pr. restant	23
2.5.1 Gennemsnitlig personskatterestance (inkl. arbejdsmarkedsbidrag) pr. restant fordelt efter kommunestørrelse	23
2.5.2 Gennemsnitlig personskatterestance (inkl. arbejdsmarkedsbidrag) pr. restant fordelt på amter	23
2.5.3 Gennemsnitlig personskatterestance (inkl. arbejdsmarkedsbidrag) pr. restant fordelt på told- og skatteområder	24
3 SUPPLERENDE OPLYSNINGER	25
3.1 Inkassokontorets forvaltningsmæssige placering	25
3.2 Antal medarbejdere beskæftiget med opkrævning og inddrivelse	26
3.3 Antal normerede stillinger beskæftiget med opkrævning og inddrivelse	27

- 3.3.1 Antal normerede stillinger beskæftiget med opkrævning og inddrivelse fordelt efter kommunestørrelse 27
- 3.3.2 Antal normerede stillinger beskæftiget med opkrævning og inddrivelse fordelt på amter 27
- 3.3.3 Antal normerede stillinger beskæftiget med opkrævning og inddrivelse fordelt på told- og skatteområder 28

Bilag 2: Totale og gennemsnitlige restancer fordelt på told- og skatteområder og restancearter Fejl! Bogmærke er ikke defineret.

Indledning

”Kommunernes restanceinddrivelse 2003” er en fortsættelse i rækken af KL’s årlige undersøgelser af udviklingen i den kommunale restanceinddrivelsesopgave. Rapporten omhandler både udviklingen i restancetallene, i personaleanvendelsen og i den forvaltningsmæssige placering af opgaven.

De i rapporten anvendte tal er inkassosaldi, dvs. restancer eksklusive afgangsførte uerholdelige og forældede restancer. Restancer, som er afskrevet som uerholdelige under henvisning til, at de på grund af skyldnerens økonomiske forhold er anset for umulige at inddrive, er således ikke medtaget.

Der er modtaget besvarelser fra 262 kommuner, svarende til 97% af landets befolkning. For de resterende kommuners vedkommende er der anvendt data fra tidligere års undersøgelser, opdateret i forhold til den gennemsnitlige udvikling i de øvrige kommuner, således at de i tabeller og figurer anvendte data svarer til landstallene.

Københavns og Frederiksbergs kommuner indgår i samtlige amtsopdelte figurer under ”Københavns amt”.

Rapporten er i år suppleret med en undersøgelse af ressourceanvendelsen på henholdsvis opkrævnings- og inddrivelsesrelaterede opgaver. Resultatet af denne undersøgelse beskrives nærmere i rapportens afsnit 0.

Rapportens afsnit 0

I rapportens indledende afsnit gives en status på den igangværende strukturdebat på opkrævnings- og inddrivelsesområderne. Regeringen og Dansk Folkeparti har med aftalen om kommunalreformen tilkendegivet, at man ønsker inddrivelsen samlet i statsligt regi. Det er fortsat KL’s holdning, at inddrivelsen af de personorienterede restancer bør udføres af kommunerne.

Rapportens afsnit 1

Rapportens afsnit 1 analyserer udviklingen i de samlede restancer, der er til inddrivelse i kommunerne. Den samlede restancemasse er steget med knap 1% i forhold til 2002, og udgjorde ultimo 2003 13,6 mia. kr. Stigningstakten ser dermed ud til at være fladet ud i forhold til tidligere år.

Rapportens afsnit 2

I afsnit 2 ses der nærmere på restancerne vedrørende personskat og arbejdsmarkedsbidrag. Personskatterne udgør med 45% langt den største enkeltpost i restancemassen. Den gennemsnitlige personskatterestance pr. indbygger er uændret siden 2002.

Rapportens afsnit 3

Dette afsnit fokuserer på inkassokontorets forvaltningsmæssige placering og de medarbejdere, der arbejder med opkrævning og inddrivelse. Ressourceforbruget, det vil sige den gennemsnitlige normering pr. 10.000 indbyggere, er faldet fra 2,8 i 2000 til 2,6 i 2003.

0. Den aktuelle udvikling på inddrivelsesområdet

0.1 Strukturdebatten på inddrivelsesområdet

Regeringen nedsatte i forbindelse med Folketingets åbning i oktober 2002 en Strukturkommission, som havde til formål at tilvejebringe en teknisk og faglig analyse, der kunne udgøre et beslutningsgrundlag for ændringer i rammerne for løsningen af den offentlige sektors opgaver.

Strukturkommissionen betænkning blev offentliggjort i januar 2004 – men kommissionen analyserede imidlertid ikke inddrivelsesområdet. Som et led i regeringens aftale med KL om kommunernes økonomi for 2003 blev der i stedet nedsat et udvalgsarbejde, som havde til formål at vurdere behovet og mulighederne for at forenkle og harmonisere reglerne om inddrivelse af gæld til det offentlige.

Dette forenklingssudvalg bestod af repræsentanter fra Told- og Skattestyrelsen, Skatteministeriet, Justitsministeriet, Socialministeriet, Finansministeriet, Indenrigs- og sundhedsministeriet, Rigspolitiet, Finansstyrelsen, Beskæftigelsesministeriet, KL, Københavns Kommune og Frederiksberg Kommune.

Udvalget indledte arbejdet ultimo 2002. Arbejdet skulle være afsluttet inden 1. januar 2004.

Udvalgets rapport er imidlertid aldrig blevet offentliggjort, da der sideløbende blev gennemført et tilsvarende arbejde i Finansministeriets regi. Kommunerne blev, i modsætning til Forenklingssudvalget, ikke inddraget i dette arbejde, som resulterede i rapporten *"Rapport om forenkling, systemmodernisering og inddrivelsesorganisering af den offentlige restanceinddrivelse"*.

Denne rapport dannede baggrund for det afsnit om inddrivelsesopgaven, som blev indføjet i aftalen mellem regeringen og Dansk Folkeparti om strukturreformen (kommunalreformen), og som blev præsenteret i april 2004 under overskriften "Det nye Danmark".

0.2 Strukturaftalen

Aftalen mellem regeringen og Dansk Folkeparti om kommunalreformen indeholder nedenstående passage på opkrævnings- og inddrivelsesområdet:

"Forligspartierne ønsker at styrke retssikkerheden og ensartetheden i inddrivelsesarbejdet under hensyntagen til svage borgere og sociale klienter, hvor borgerne kun kontaktes af en myndighed.

Forligspartierne ønsker derfor at skabe et enstrengt inddrivelsessystem, som sikrer en ensartet og retssikker inddrivelse.

Forligspartierne er derfor enige om følgende principper for en ny opgave- og ansvarsfordeling:

- *Der oprettes én inddrivelsesmyndighed, som inddriver alle offentlige fordringer.*
- *Opgaven skal løses på den mest hensigtsmæssige og mindst ressourcekrævende måde.*
- *Borgere og virksomheder skal i sager om inddrivelse af gæld til det offentlige alene kontaktes af én myndighed.*
- *Opkrævningen er fortsat placeret i myndighederne, som har kravet. De enkelte myndigheder gennemfører derfor som i dag rykkerprocedure.*
- *Tyngden i inddrivelsesopgaven rettes mod de virksomheder og borgere, som bevidst forsøger at unddrage sig betaling af gæld, eller hvor ressourceforbruget vurderes at stå mål med det forventede provenu.*
- *Sociale hensyn i forbindelse med opkrævning og inddrivelse er placeret i kommunerne. For kommunale fordringer er det derfor fortsat kommunerne, som forestår den almindelige opkrævning indtil disse muligheder er udtømte samt vurderer, om en fordring skal overgives til inddrivelsesmyndigheden.*

- Der stilles forbedrede it-værktøjer til rådighed for opkrævningsmyndighederne, således at disse får bedre muligheder for at foretage en samlet vurdering af den pågældendes økonomiske forhold og dermed økonomiske formåen.
- Ved ændringer i skyldners forhold efter oversendelse til inddrivelsesmyndigheden er det muligt for opkrævningsmyndigheden tilbagekalde kravet eller indstille, at inddrivelsen intensiveres.

Opgaveflytningen sker i løbet af 2005. Det nærmere tidspunkt fastsættes ved lov.”

0.3 KL's holdninger på inddrivelsesområdet

En indgang til den offentlige sektor?

Som det fremgår ovenfor er strukturaftalen på opkrævnings- og inddrivelsesområdet ikke særlig klar. Det tilkendegives overordnet, at der skal skabes et enstrengt inddrivelsessystem, og at der til det formål skal oprettes én statslig inddrivelsesenhed, som skal inddrive alle offentlige fordringer.

Opkrævningen skal derimod fortsat være placeret i den myndighed, som har kravet. For de kommunale krav vedkommende er det derfor fortsat kommunerne, som skal gennemføre rykkerproceduren. Det er også fortsat kommunerne, som skal varetage de ”sociale hensyn” i forbindelse med såvel opkrævning som inddrivelse.

Det overordnede hensyn bag kommunalreformens principper om kommunerne som borgernes indgang til den offentlige sektor er, at borgeren skal kunne henvende sig ét sted. Forslaget om at adskille opkrævning og inddrivelse er imidlertid et skridt i modsat retning. Her lægges der op til en model, hvor skyldnere med flere krav bliver kontaktet af flere myndigheder end i dag. En skyldner med flere restancer skal ikke kun være i kontakt med flere opkrævningsmyndigheder, men også med en særskilt inddrivelsesmyndighed.

Sparekrav

Regeringen lægger med sit finanslovsforslag op til omfattende besparelser på restanceinddrivelsesområdet - 125 mio. kr. allerede i 2005, stigende til 288 mio. kr. i 2008.

Besparelsen hentes ved, at inddrivelsen af restancer allerede i 2005 flyttes fra kommunerne til staten. Når staten inddriver, foregår det imidlertid langt mere maskinelt. Staten har desuden ikke adgang til de samme oplysninger om skyldnernes økonomi og sociale situation, som kommunerne har. Staten tager derfor ikke i samme omfang som kommunerne udgangspunkt i den enkelte borgers situation.

Derfor er der tale om, at opkrævnings- og inddrivelsesopgaven skal løses på helt andre præmisser end hidtil. Og prisen for at høste denne besparelse bliver derfor meget høj:

- Retssikkerheden bliver dårligere for borgerne
- De rige skyldnere slipper billigere på grund af lavere indeholdelsesprocenter
- Gælden til det offentlige vil stige
- Borgerbetjeningen bliver mere kompliceret, idet den enkelte skyldner får flere forskellige myndighedskontakter
- Der er skabt utryghed og usikkerhed blandt de ansatte

Det er inkassokontorets opgave at sikre, at restancerne betales. Skyldneren skal derfor afdrage mest muligt på sin restance, men afdraget skal også fastsættes med udgangspunkt i den enkeltes betalingssevne, og således at det sikres, at han eller hun stadig kan forsørge sig selv og sin familie.

Til dette brug indhenter inkassokontoret oplysninger fra de øvrige kommunale forvaltninger. I dag indgår sociale hensyn således som en integreret del af kommunernes inddrivelsesopgave.

Ifølge Finansministeriet vil der kunne indhentes store besparelser ved at harmonisere inddrivelsen over mod den praksis, der anvendes i Inddrivelsesenheden og Økonomistyrelsen, der begge hører under staten. Disse enheder anvender en maskinel sagsbehandling, der er mindre ressourcekrævende.

Det betyder, at nogle restanter kan komme i en uacceptabel økonomisk situation. Et eksempel kan være en familie med et par børn, hvor den ene forælder er arbejdsløs. Hvis den arbejdende forælder har en gæld til det offentlige, tages der udgangspunkt i skyldnerens nettoløn og ikke til de samlede udgifter til hele familiens underhold.

I henhold til lovgivningen skal der på inddrivelsesområdet tages sociale hensyn og hensyn til skyldnerens retssikkerhed. Men hvis det nuværende niveau for retssikkerhed og sociale hensyn til den enkelte borger skal sikres, er der ikke længere nogen økonomisk gevinst at hente ved at statsliggøre inddrivelsen

Stigende restancer

Når kommunerne skal inddrive gæld fra enkeltpersoner, kan de tilbageholde op til 20 pct. af lønnen. Den kommende statslige inddrivelsesmyndighed, Inddrivelsesenheden, tilbageholder derimod aldrig mere end 15 pct. af lønnen, fordi det kræver en dyberegående sagsbehandling og dermed er for ressourcekrævende. Det er nemlig kun fra de mest velstående skyldnere, at det er tilladt at tilbageholde over 15 pct. af lønnen.

Resultatet af at flytte opgaven til staten bliver derfor også, at de mest velstående skyldnere afdrager mindre på deres gæld til det offentlige – og altså slipper billigere end i dag. Og når de vellønnede skyldnere afdrager mindre, fører det til en stigning i gælden til det offentlige. 22 pct. af det samlede antal kommunale lønindeholdelser er på mellem 15 og 20 pct. af lønnen.

Endelig viser tidligere erfaringer, at en samling af opkrævnings- og inddrivelsesopgaven har medført effektivisering og faldende restancer. Det må derfor forventes, at en opsplitning af de to områder vil underbygge tendensen til stigende restancer.

KL's forslag

KL foreslår i stedet, at kommunerne inddriver de personorienterede restancer, mens staten inddriver hos virksomhederne. Det vil give en klar og tydelig ansvarsfordeling, og borgere med flere restancer risikerer ikke at skulle i kontakt med mere end én og samme myndighed.

KL har gennem mange år peget på behovet for følgende ændringer af det offentliges samlede opkrævnings- og inddrivelsesvirksomhed:

- At samle inddrivelsen af personnummer og ejendomsnummerorienterede restancer i kommunerne
- At samle inddrivelsen af virksomhedsorienterede restancer ved én statslig inddrivelsesmyndighed
- At samle reglerne for inddrivelse i én lov
- At samle borgernes klagemuligheder over myndighedernes administrative afgørelser i én klageinstans

En samling af det offentliges ressourceindsats således, at kun én myndighed inddriver hos den samme restant, vil både forenkle inddrivelsen og lette overblikket over borgerens betalingsmuligheder. Dette vil gavne det offentliges samlede økonomi og bedre imødekomme kravet om retssikkerhed for den enkelte borger og virksomhed.

0.4 KL's undersøgelse af personalefordelingen på inddrivelsesområdet

I forlængelse af regeringens ønsker om at adskille opkrævning og inddrivelse, således at opkrævnin-gen af de kommunale krav forbliver i kommunerne, og inddrivelsen af samtlige krav samles i en

statslig inddrivelsesenhed, har det været nødvendigt at undersøge personalefordelingen på de to områder.

KL udsendte i september 2004 et spørgeskema til samtlige kommuner inkl. København og Frederiksberg. 240 kommuner har svaret på spørgeskemaet "Spørgeskema til opkrævnings- og inddrivelsesområdet". De 240 kommuner dækker 91 procent af befolkningen, heriblandt de 5 største kommuner.

Hovedformålet med KL's undersøgelse har været at få afdækket den procentvise fordeling mellem opgaveområderne opkrævning og inddrivelse. Overordnet fordeler ressourcerne sig med 72%, svarende til 1012 fuldtidsstillinger, til opkrævning, og tilsvarende 28% eller 392 fuldtidsstillinger til inddrivelse.

Område	Procent	Pr. 31/12-2003
Opkrævning	72	1012
Inddrivelse	28	392

Undersøgelsen gik et skridt videre og kommunerne blev bedt om at svare på hvor mange ressourcer der blev brugt på at løse specifikke opgaver i forbindelse med opkrævning og inddrivelse.

Opgaven	Pct.	Pr. 31/12-2003
Opkrævning - F.eks. rykkere kontoudtog, aftaler/betalingsordninger, herunder betalingsevnevurdering og betalingsfastsættelse	55,3	776
Administrative opgaver - F.eks. generel ledelse, giro- og checkbehandling, påligninger, afstemninger, afregning, rykkere og systemadministration.	23,3	328
Inddrivelse - F.eks. lønindeholdelse, tilsigelse til udlægsforretning og foretagelse af udlæg, møde i fogedretten i forbindelse med udlæg og klage over udlæg mv.	21,4	300

Finansministeriet foretog primo 2004 en undersøgelse om ressourceanvendelsen til den sagsbehandling, der vedrører skat og arbejdsmarkedsbidrag. Kommunerne blev i undersøgelsen bedt om at angive den procent, der anvendes på den sagsbehandling, der vedrører skat og arbejdsmarkedsbidrag, set i forhold til den samlede ressourceanvendelse på opkrævning og inddrivelsesområdet.

Undersøgelsen blev gennemført telefonisk. Ifølge Finansministeriet har 98,8% af kommunerne besvaret spørgsmålet om, hvor mange fuldtidsstillinger der anvendes på opkrævning og inddrivelse. 129 kommuner har valgt at give et bud på, hvor stor en procentdel af ressourcerne der anvendes på at inddrive de statslige restancer.

I KL's undersøgelse blev kommunerne bedt om at gengive den procentandel, der var blevet oplyst til Finansministeriet. 15% af kommunerne oplyste, at de slet ikke var blevet kontaktet af Finansministeriet, og 5% oplyste at de valgte ikke at besvare Finansministeriets henvendelse. Godt en tredjedel af kommunerne har i KL's undersøgelse angivet den procentsats, de har besvaret Finansministeriets henvendelse med, de resterende kommuner har ikke besvaret spørgsmålet i KL's undersøgelse.

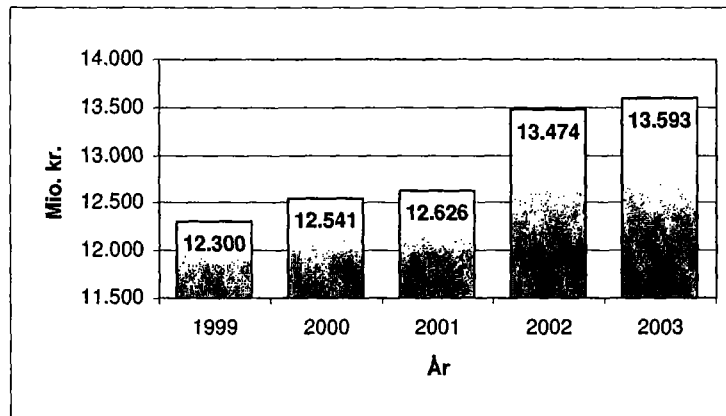
Resultaterne af henholdsvis KL's undersøgelse og Finansministeriets undersøgelse viser, at gennemsnittet af procentandelen af ressourcer, der anvendes på restancer der vedrører skat og arbejdsmarkedsbidrag i KL's undersøgelse ligger på 27 procent og i Finansministeriets på 35 procent.

1. De samlede restancer, der er til inddrivelse i kommunerne

1.1 Udviklingen i de samlede restancer, ultimo 1999-2003

Kommunerne er inddrivelsesmyndighed for en lang række restancer omfattende både kommunale og statslige krav. De samlede restancer, der inddrives af kommunerne, udgjorde ultimo 2003 13,6 mia. kr.

Figur 1

Udviklingen i den samlede restancemasse er fortsat stigende, om end figur 1 viser, at stigningstakten er fladet ud i forhold til sidste år. Borgerne skylder samlet 119 millioner mere i 2003 end de gjorde året før. Siden 1999 er der sket en stigning i restancemassen på ca. 10%.

1.2 Udviklingen i de samlede restancers fordeling på arter, ultimo 1999-2003 (i mio. kr.)

Den nedenstående tabel 1 viser udviklingen i de samlede restancer, fordelt på arter. Udviklingen i de enkelte poster kommenteres med udgangspunkt i 1999.

Beløbsmæssigt er den største stigning sket indenfor den øvrige kommunale krav, hvor borgerne samlet skylder 410 mio. kr. mere end i 1999. Også underholdsbidrag er steget væsentligt med 364 mio. kr. Stigningen på disse områder afspejler formentlig kommunernes indsats mod socialt bedrageri.

De største relative stigninger i perioden 1999-2003 er sket indenfor parkeringsafgiftsområdet, efterfulgt af øvrige kommunale krav og forbrugsafgifter.

Tabel 1

	Ultimo 1999	Ultimo 2000	Ultimo 2001	Ultimo 2002	Ultimo 2003
Personlig skat	5.079	4.888	4.825	4.983	5.055
Arbejdsmarkedsbidrag	649	705	811	896	957
<i>Øvrige krav:</i>					
Ejendomsskat	39	42	53	64	49
Forbrugsafgift	267	279	147	458	432
Husleje	30	33	29	41	30
Underholdsbidrag	3.100	3.287	3.258	3.356	3.464
Daginstitution	164	141	134	138	137
Bøder i henhold til skattekontrolloven		29	33	31	31
Boligindskudslån	263	166	172	173	178
Boligyldelse		76	66	66	64
Tilbagebet.krav/boligsikring og -ydelse	242	255	269	289	291
Tilbagebet.pligtig kontanthjælp	1.506	1.497	1.542	1.549	1.499
Uddannelseslån §42	47	33	33	19	17
Motorkøretøjer BL § 58	198	123	111	101	76
Parkeringsafgift	17	23	23	26	33
Retsafgift/-gebyr	94	101	101	107	128
Udenlandske skattekrav		151	148	197	137
Øvrige kommunale krav	605	712	871	980	1.015
I alt	6.572	6.948	6.990	7.595	7.581
	12.300	12.541	12.626	13.474	13.593

Note: Personlig skat er ekskl. henstandslagte beløb. Restancerne er ekskl. afgangsførte uerholdelige og forældede restancer. Restancerne er landstotaler taget fra Kobra, Told og Skat pr. 6/1-2004. Derudover er boligindskudslån fra år 2000 blevet opdelt på boligindskudslån og boligydelse.

Tabel 2 nedenfor viser udviklingen i de enkelte restancearter, hvor 1999 er lig indeks 100. Som det ses er udviklingen i de forskellige restancearter meget forskellig.

Tabel 2

De samlede restancer til inddrivelse af kommunerne, 1999 = indeks 100			
	Ultimo 1999	Ultimo 2002	Ultimo 2003
Personlig skat	100	98	99
Arbejdsmarkedsbidrag	100	138	147
<i>Øvrige krav:</i>			
Ejendomsskat	100	164	125
Forbrugsafgift	100	172	162
Husleje	100	137	100
Underholdsbidrag	100	108	112
Daginstitution	100	84	84
Bøder i henhold til skattekontrolloven	100	107	107
Boligindskudslån	100	66	68
Boligydelse	100	87	84
Tilbagebet.krav/boligsikring og -ydelse	100	119	120
Tilbagebet. kontanthjælp	100	103	99
Uddannelseslån § 42	100	40	36
Motorøretøjer BL § 58	100	31	38
Parkeringsafgift	100	153	194
Retsafgift/-gebyr	100	114	136
Udenlandske skattekrav	100	130	91
Øvrige kommunale krav	100	116	168
<i>I alt</i>	<i>100</i>	<i>109,3</i>	<i>109,4</i>

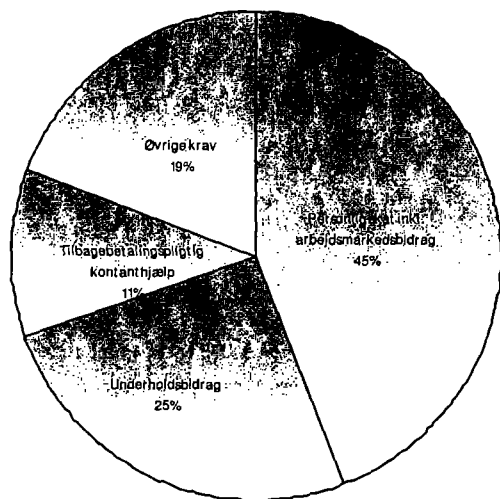
Note: For bøder i henhold til skattekontrolloven, boligydelse og udenlandske skattekrav er år 2000 = indeks 100

1.3 Det samlede kommunale restanceinddrivelsesområde og dets procent- og beløbsmæssige fordeling på hovedgrupper, ultimo 2003

Som det har været tilfældet i tidligere års undersøgelser udgør personskat og arbejdsmarkedsbidrag knap halvdelen af restancemassen, nemlig 45%. Det er en stigning på 1% i forhold til 2002 – til gengæld er ”øvrige krav” faldet tilsvarende fra 20 til 19%. Underholdsbidrag udgør fortsat 25%, og den tilbagebetalingspligtige kontanthjælp udgør også stadig de resterende 11%.

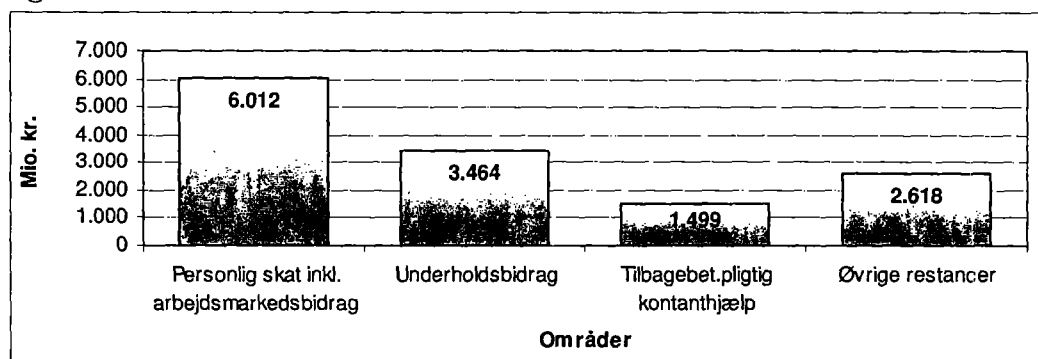
Denne fordeling har over årene været relativt stabil, dog med en tendens til, at øvrige krav er steget en anelse, mens personskatten inkl. arbejdsmarkedsbidrag i 1999 udgjorde en lidt større andel, nemlig 47%.

Figur 2a

Figur 2 b viser den beløsmæssige fordeling på de enkelte restanceområder.

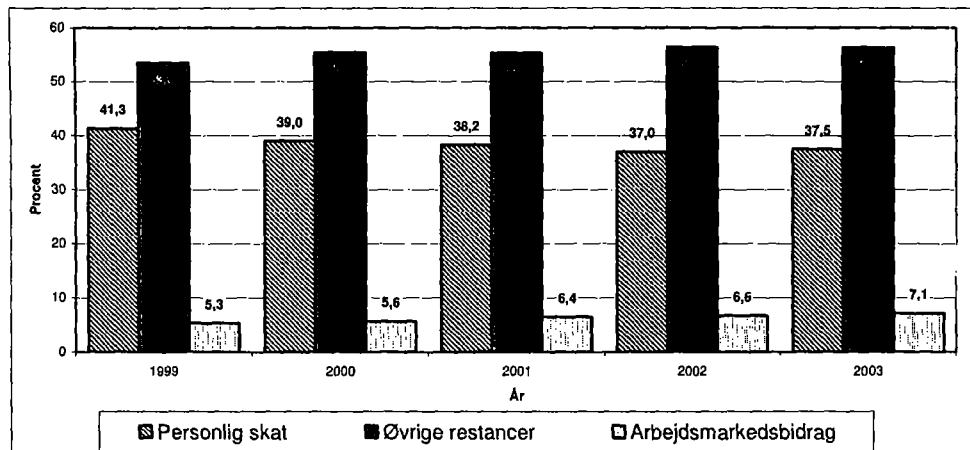
Figur 2b

1.4 Det samlede kommunale restanceinddrivelsesområde og dets fordeling på øvrige restancer, personskat og arbejdsmarkedsbidrag, ultimo 1999-2003

I figur 3 ses restancerne fordelt på områderne personlig skat, øvrige restancer og arbejdsmarkedsbidrag. Figuren giver et overblik over udviklingen i de samlede restancer fordelt på de nævnte områder i perioden 1999 – 2003.

Figur 3

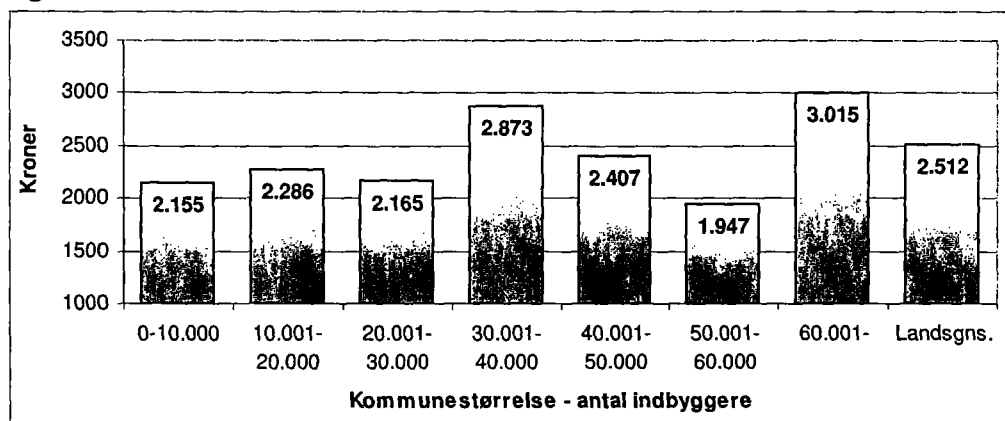

1.5.1 Gennemsnitlig restance pr. indbygger fordelt efter kommunistørrelse

Den gennemsnitlige restance til kommunal inddrivelse pr. indbygger i 2003 var 2.512 kr. Det er en svag stigning på 9 kr. pr. indbygger set i forhold til 2002. I figur 4 ses den gennemsnitlige restancer pr. indbygger fordelt efter kommunistørrelse.

Der tegner sig fortsat en tendens til, at det kun er borgere i kommuner med 30 – 40.000 indbyggere og kommuner med mere end 60.000 indbyggere, der skylder mere end landsgennemsnittet. Men hvor den gennemsnitlige restance i de største kommuner er faldet med 28 kr. pr. indbygger, er den i kommuner i størrelsen 30 – 40.000 indbyggere steget med 180 kr. I landets mindste kommuner med et indbyggertal under 10.000 er den gennemsnitlige restance faldet med 27 kr. pr. indbygger.

Figur 4

Tabel 3 nedenfor viser en oversigt over størrelsen og antallet af landets kommuner. Der er 12 kommuner, som indgår i samarbejder, det er 2 flere end sidste år. Der er dog fortsat 3 samarbejder.

Tabel 3

Enhedsstørrelse	Enheder	Befolkning
0-10.000	121	892.502
10.001-20.000	78	1.102.973
20.001-30.000	23	523.742
30.001-40.000	13	452.663
40.001-50.000	10	458.147
50.001-60.000	6	332.741
60.001-	11	1.634.771
I alt	262	5.397.539

Kilde: Danmarks Statistik.

Note: I tabellen er der tre samarbejder bestående af i alt 12 kommuner.

Samarbejderne er hver på fire kommuner med henholdsvis 26.110, 49.680 og 38.033 indbyggere.

Samarbejderne er hver repræsenteret som en enhed i tabel 2.

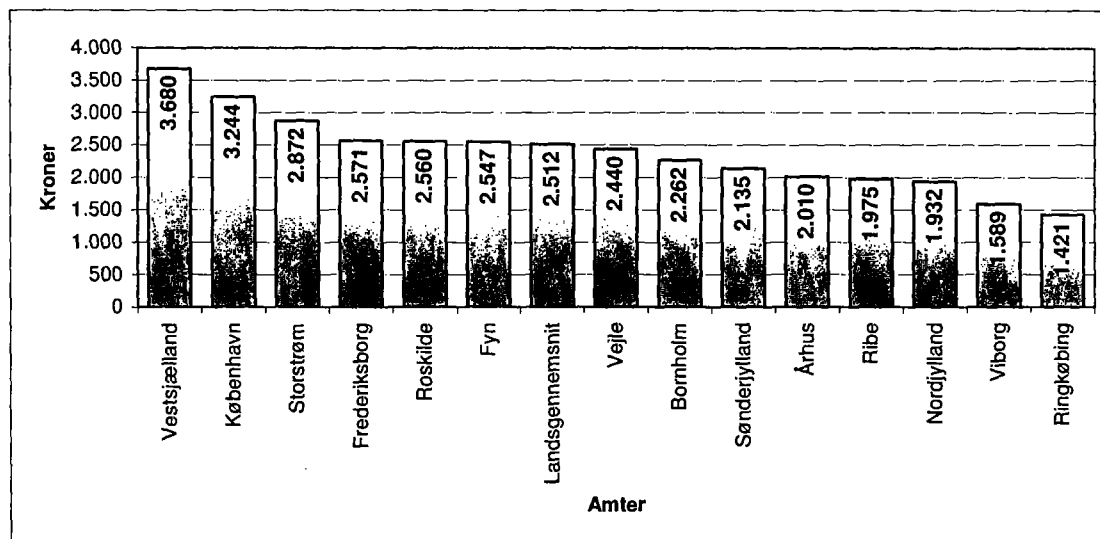
1.5.2 Gennemsnitlig restance pr. indbygger fordelt på amter

Figur 5 viser, at Vestsjælland har overhalet København som det amt, hvor indbyggerne i gennemsnit skylder flest penge til inddrivelse i kommunen. Figuren giver et oversigt over den gennemsnitlige restance pr. borger i de enkelte amter.

Der er stadig en skæv fordeling, således har amterne vest for Storebælt stadig gennemsnitligt mindre restancer pr. indbygger end øst for Storebælt, som tidligere år dog stadig bortset fra Bornholm.

Ultimo 2002 udgjorde forskellen på den højeste og laveste gennemsnitlige restance kr. 1822. Ultimo 2003 var denne forskel steget til kr. 2259, det beløb som borgerne i Vestsjællands amt i gennemsnit skylder mere end borgerne i Ringkøbing amt.

Figur 5

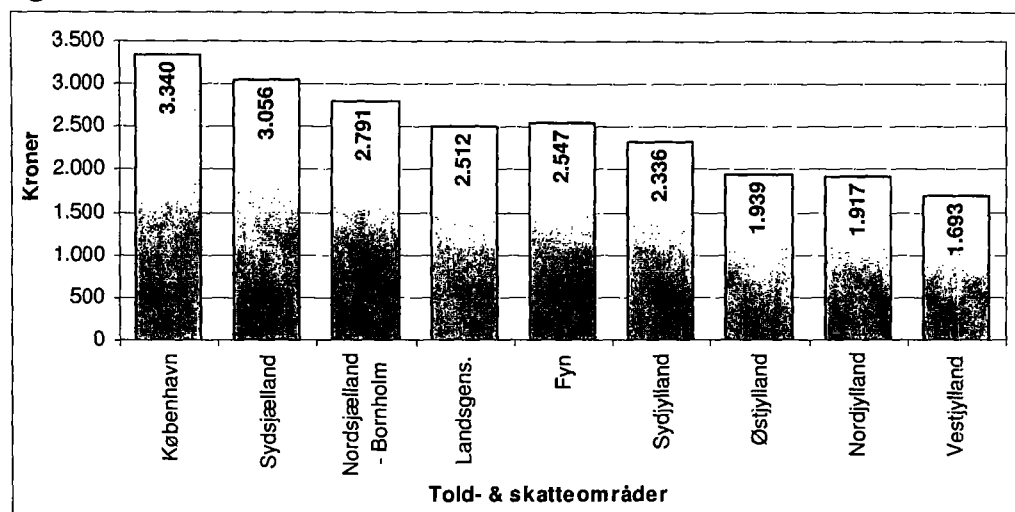
Note: Københavns og Frederiksberg kommuner indgår i Københavns Amt

1.5.3 Gennemsnitlig restance pr. indbygger fordelt på told- og skatteområder

ToldSkat er geografisk opdelt i 8 områder. Inddelingen i områder fremgår af bekendtgørelse nr. 520 af 25. juni 2002.

”Rangfølgen” af de 8 områder er præcis den samme som i 2002. Som det er tilfældet med opdelingen i amter i figur 5, er det de sjællandske områder, hvor indbyggerne har den største gennemsnitlige gæld. Forskellen mellem den største og den mindste gennemsnitlige gæld er dog blevet indsnævret fra 1750 kr. til 1647 kr., men der er fortsat tale om, at borgerne i København skylder gennemsnitligt dobbelt så meget som borgere i Vestjylland.

Figur 6

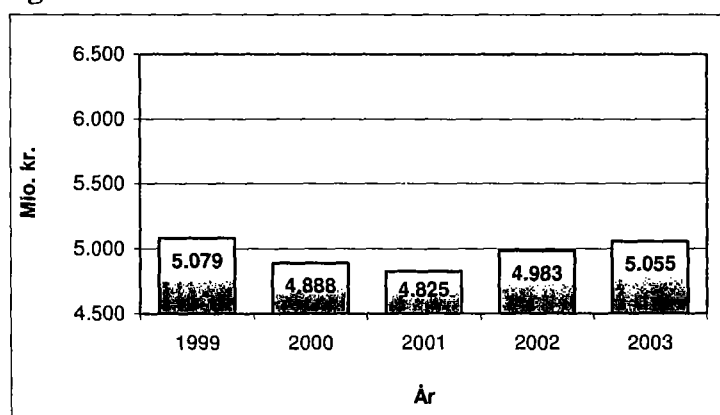
2. Restancer vedr. personskat og arbejdsmarkedsbidrag

2.1 Kommunernes inddrivelse af personskatterestancer

Hvor den samlede restancemasse nåede det laveste niveau i 1999, og herefter begyndte at stige, vendte udviklingen når man ser på personskatteområdet isoleret set først i 2001. Stigningsakten for personskatterestancerne er en anelse lavere end for den samlede restancemasse – hvor de samlede restancer siden 2001 er steget med 7,7%, er personskatterestancerne kun steget med 4,7%.

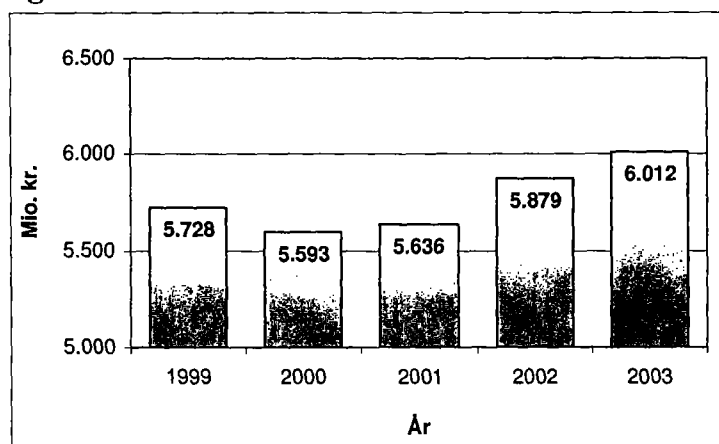
Personskatterestancerne udgør nu 37,2% af den samlede restancemasse, hvilket er en svag stigning på 0,2% i forhold til 2002.

Figur 7a

I figur 7b ses personskatte- og arbejdsmarkedsbidragsrestancerne lagt sammen. Her rundede man i 2000 det laveste niveau indenfor den målte periode.

Figur 7b

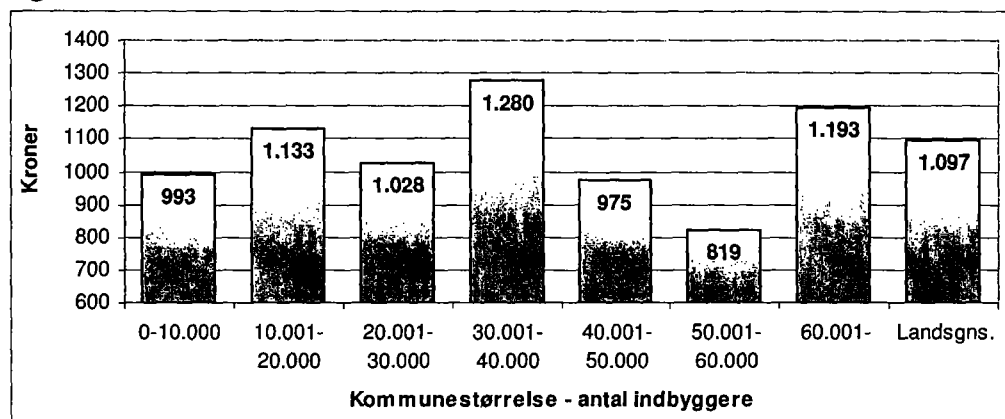
2.2 Gennemsnitlig personskatterestance (inkl. arbejdsmarkedsbidrag) pr. indbygger

2.2.1 Gennemsnitlig personskatterestance (inkl. arbejdsmarkedsbidrag) pr. indbygger fordelt efter kommunestørrelse

Der er ingen påviselig sammenhæng mellem kommunestørrelsen og den gennemsnitlige personskatterestance inkl. arbejdsmarkedsbidrag. Som det ses i figur 8 er landsgennemsnittet kr. 1.097 pr. indbygger, hvilket er en stigning på 5 kr. fra sidste års undersøgelse.

Forskellen på den største og den mindste personskatterestance er steget fra 407 kr. i 2002 til 461 kr. i 2003, det svarer til, at borgere i kommuner med 30-40.000 indbyggere skylder godt 56% mere end borgere i kommunestørrelsen 50-60.000 indbyggere.

Figur 8

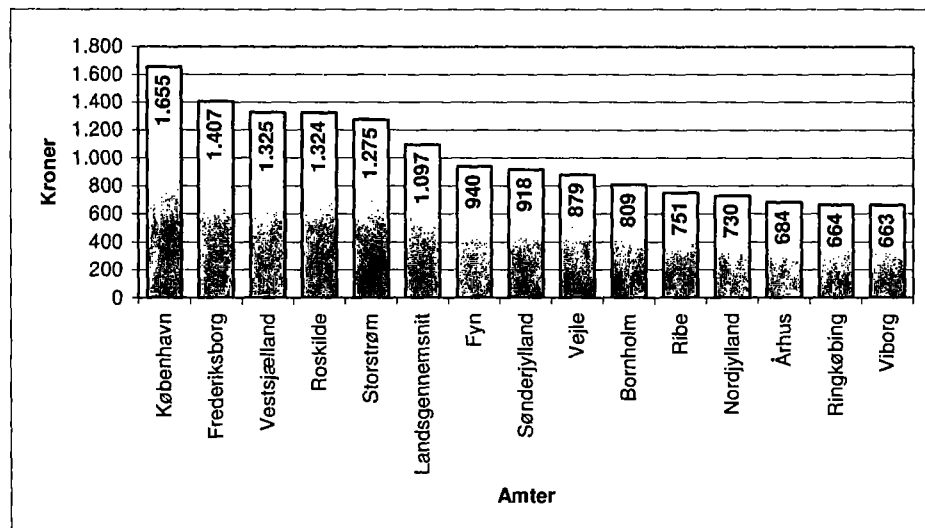

I forhold til sidste års undersøgelse er det nu borgere i kommunestørrelsen 30-40.000 indbyggere, der gennemsnitligt skylder mest i personskat. De har dermed overhalet borgere i kommuner med over 60.000 indbyggere.

2.2.2 Gennemsnitlig personskatterestance (inkl. arbejdsmarkedsbidrag) pr. indbygger fordelt på amter

Også på personskatteområdet er de gennemsnitlige restancer størst øst for Storebælt – når der igen ses bort fra Bornholm.

Figur 9

Note: Københavns og Frederiksberg kommuner indgår i Københavns Amt

Det er fortsat borgerne i Københavns amt, der gennemsnitligt skylder mest i personskat, de skylder i gennemsnit 94 kr. eller 6% mere end i 2002. Viborgenserne har stadig den mindste gennemsnitlige skyld på dette område, men også her er den gennemsnitlige restance steget med 48 kr., svarende til 7,8%.

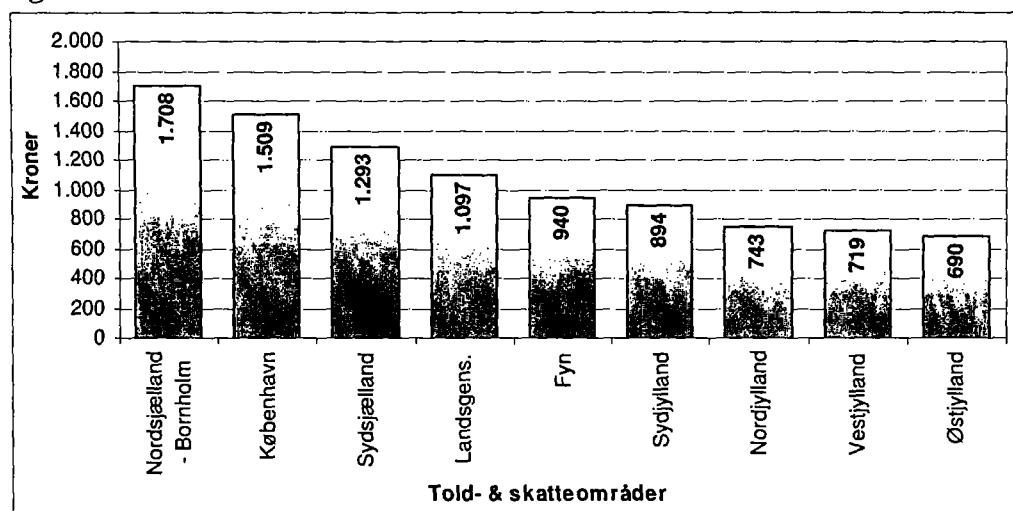
Det største fald tegner Vejle amt sig for, her er de gennemsnitlige personskatterestancer faldet med 23% eller 261 kr. for 2002 til 2003.

2.2.3 Gennemsnitlig personskatterestance (inkl. arbejdsmarkedsbidrag) pr. indbygger fordelt på told- og skatteområder

Når man se på opdelingen af personskatterestancerne inkl. arbejdsmarkedsbidrag fordelt på told- og skatteområder, er det stadig de sjællandske områder, der topper. Modsat opdelingen på amter er den gennemsnitlige personskatterestance størst i område Nordsjælland-Bornholm, og København er dermed forvist til 2. pladsen.

Indbyggerne i Nordsjælland-Bornholm skylder gennemsnitligt over dobbelt så meget i personskat som indbyggerne i Østjylland, der nu er den region, hvor indbyggerne i gennemsnit skylder mindst. I Østjylland er personskatterestancerne faldet med 91 kr., svarende til 11,7% siden 2002.

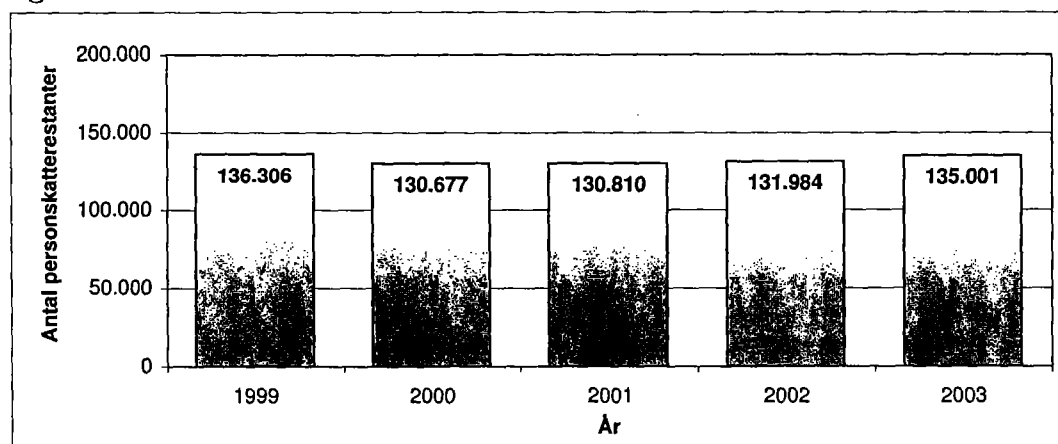
Figur 10

2.3 Udviklingen i antal personskatterestancer (inkl. arbejdsmarkedsbidrag)

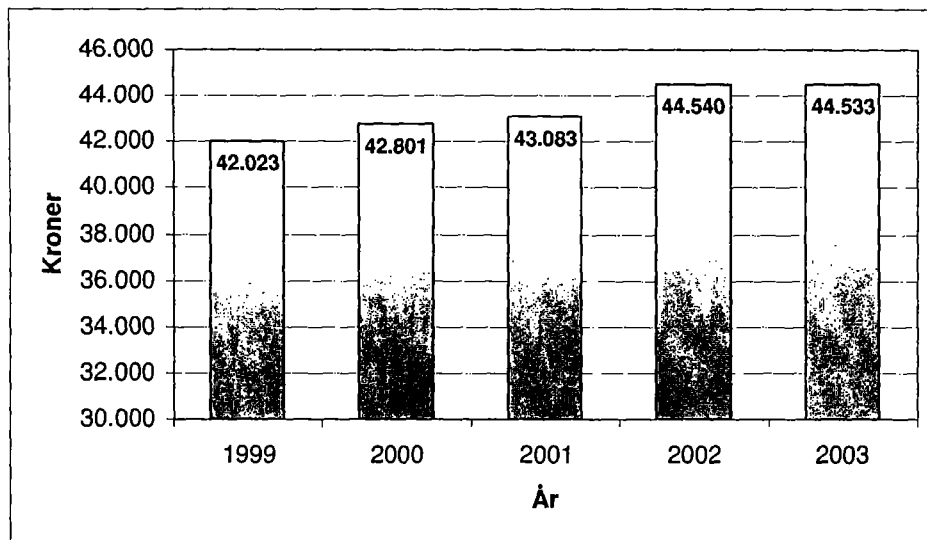
Udviklingen i de samlede personskatterestancer inkl. arbejdsmarkedsbidrag og antallet af personer, som denne restance fordeler sig på, følges ad. For begge deles vedkommende vendte udviklingen i 2000. Fra 2002 til 2003 er der sket en stigning på 3.017 personskatterestancer, en stigning på 2,3%.

Figur 11

I tidligere års undersøgelser har der været en tendens til, at den gennemsnitlige personskatterestance er steget hurtigere end antallet af restancer. Det betyder, at den gennemsnitlige gæld pr. skyldner er blevet større. Denne udvikling er imidlertid bremset op, da stigningen i den samlede personskatterestance også har været omkring 2,3% i det forgangne år. Som det ses i figur 12 er den gennemsnitlige gæld pr. personskatterestant i 2003 stort set den samme som i 2002, nemlig 44.533 kr.

Figur 12

2.4 Andelen af personskatterestanter som procent af befolkningen

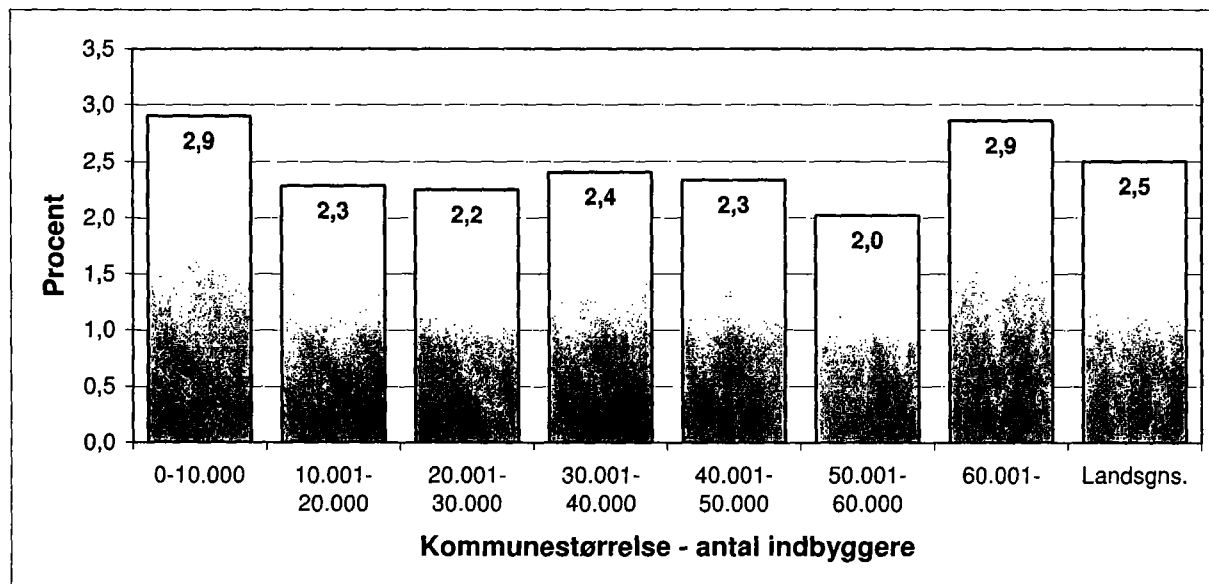
2.4.1 Andelen af personskatterestanter (inkl. arbejdsmarkedsbidrag) som procent af befolkningen fordelt efter kommunestørrelse

I lighed med 2002 er det i 2003 2,5% af befolkningen, der skylder personskat til det offentlige.

I figur 13 vises den procentvise andel af befolkninger der skylder personskat, fordelt på kommunestørrelse. Der er fortsat ingen entydig sammenhæng mellem kommunestørrelse og andelen af restanter i befolkningen. I forhold til tidligere år er det dog interessant, at procentandelen i kommuner med færre end 10.000 indbyggere er steget fra 2,5 til 2,9% - den er nu på niveau med de største kommuner.

Den procentvise andel af restanter i de øvrige kommunestørrelser er nogenlunde på niveau med tidligere års undersøgelser.

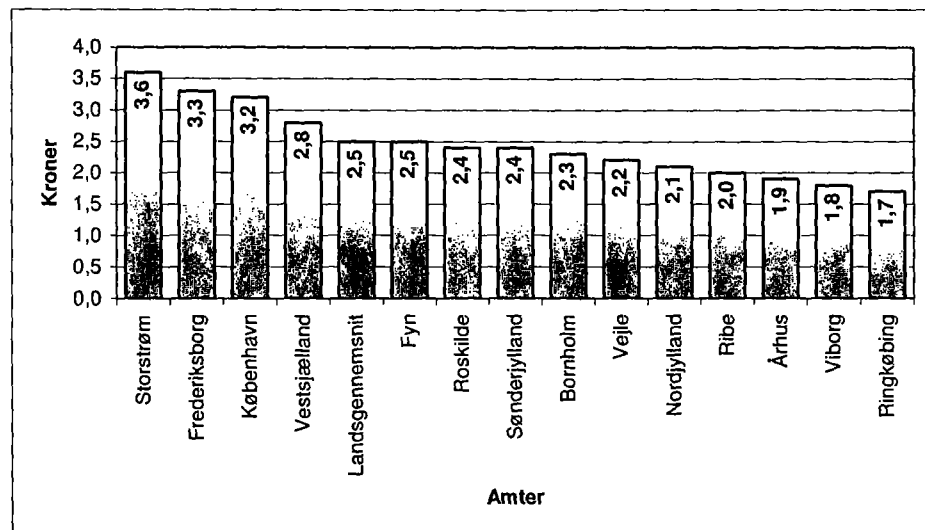
Figur 13

2.4.2 Andelen af personskatterestanter (inkl. arbejdsmarkedsbidrag) som procent af befolkningen fordelt på amter

Der er stor forskel på, hvor stor den procentvise andel af personskatterestanter udgør i de enkelte amter, som det ses i figur 14. I Storstrøms amt udgør andelen 3,6%, mens den i Ringkøbing amt er nede på 1,7%. Hvor der i 2002 kun var et enkelt amt med en restantandel på over 3%, gør dette sig nu gældende for både Storstrøm, Frederiksborg og Københavns amter.

Figur 14

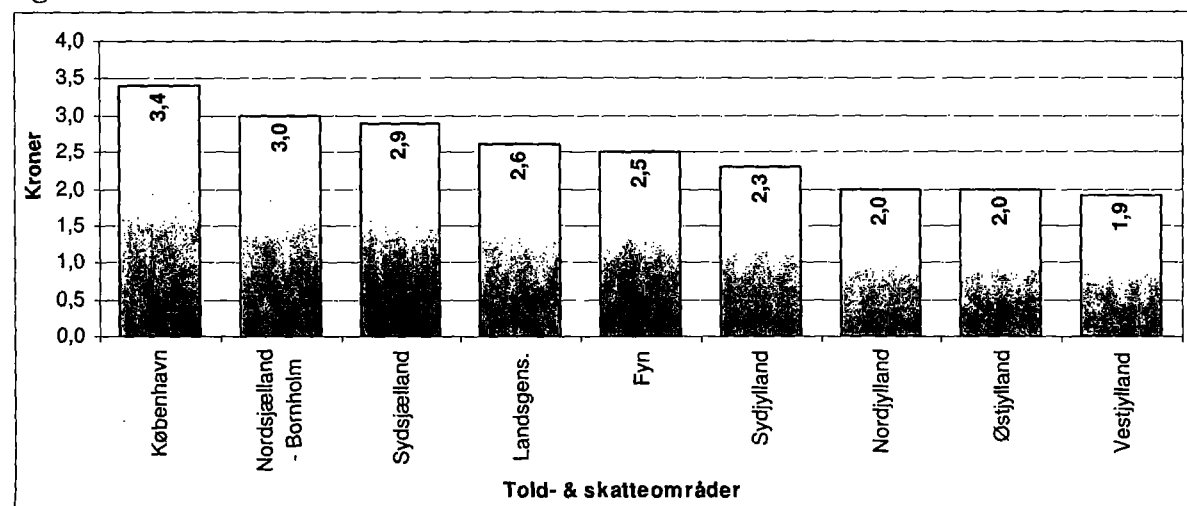
Note: Københavns og Frederiksberg kommuner indgår i Københavns Amt

2.4.3 Andelen af personskatterestanter (inkl. arbejdsmarkedsbidrag) som procent af befolkningen fordelt på told- og skatteområder

Som tilfældet er med opdelingen i amter, er der også når man foretager en opdeling på told- og skatte-regioner flest restanter øst for Storebælt. Områderne Nordsjælland-Bornholm og Sydsjælland har i forhold til 2002-undersøgelsen byttet plads, bortset fra det er rangfølgen den samme.

Det område med procentvis færrest restanter er fortsat Vestjylland, procentandelen er dog her steget fra 1,7% i 2002 til 1,9% i 2003.

Figur 15

2.5 Gennemsnitlig personskatterestance (inkl. arbejdsmarkedsbidrag) pr. restant

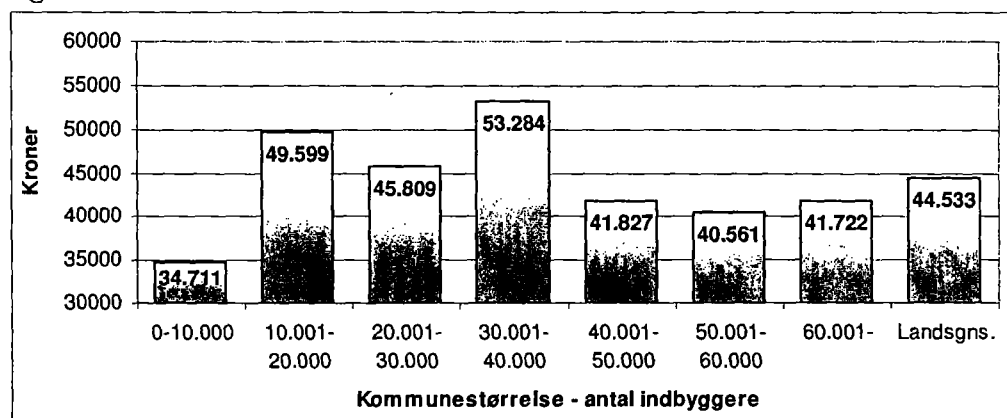
2.5.1 Gennemsnitlig personskatterestance (inkl. arbejdsmarkedsbidrag) pr. restant fordelt efter kommunistørrelse

I figur 16 ses den gennemsnitlige personskatterestance inkl. arbejdsmarkedsbidrag fordelt på kommunistørrelse. Sammenholdes der med undersøgelsen i 2002 er der sket væsentlige udsving indenfor de enkelte kommunistørrelser med færre end 40.000 indbyggere.

Den gennemsnitlige personskatterestance i kommuner med færre end 10.000 indbyggere er faldet med 9.740 kr., fra kr. 44.451 i 2002 til kr. 34.711 i 2003. Det store udsving skyldes et meget stort udsving i en enkelt kommune som i 2002 havde færre end 10.000 indbyggere, hvor restancerne er faldet fra 109 mio. kr. til 9 mio. kr. Den pågældende kommunes indbyggertal er desuden steget fra 2002 til 2003, således at den nu befinder sig i kategorien 10.-20.000 indbyggere, hvilket yderligere bidrager til faldet i de gennemsnitlige restancer i kommunegruppen 0-10.000 indbyggere.

De gennemsnitlige restancer i kommunistørrelserne fra 10.-20.000 indbyggere er steget med kr. 2.811, i kommuner med 20.-30.000 med kr. 2.376 og i kommuner med 30.-40.000 med kr. 4.917.

Figur 16

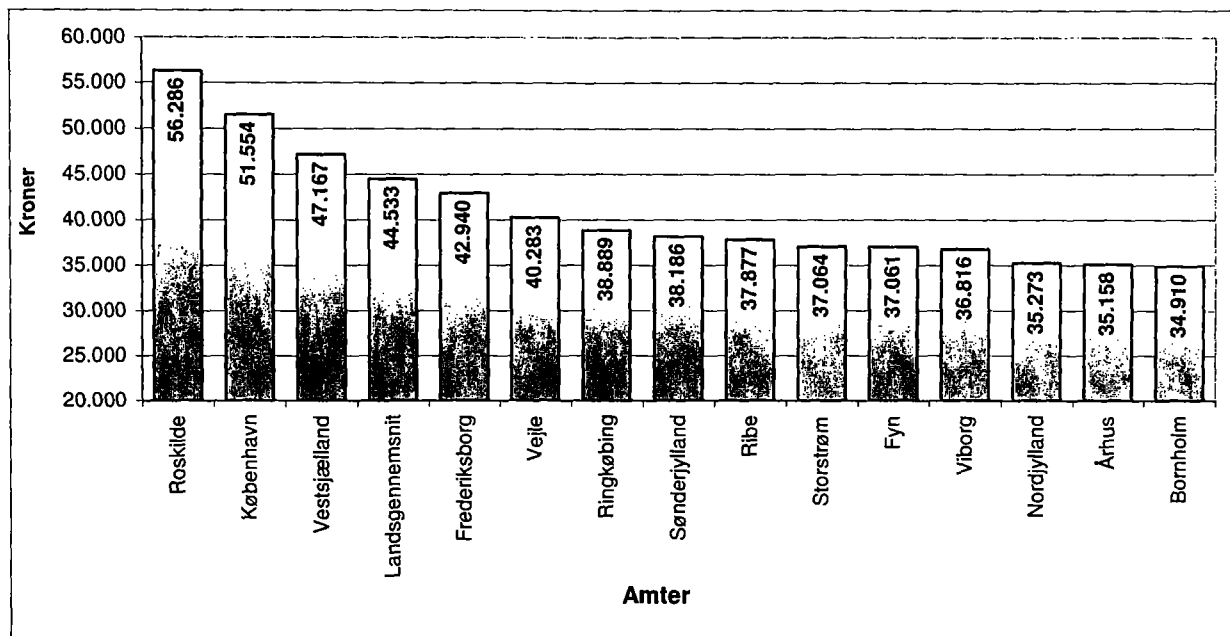
I kommuner med færre end 10.000 indbyggere er den gennemsnitlige personskatterestance blevet knap en fjerdedel mindre end den var i 2002. I kommuner med mellem 30 og 40.000 indbyggere skylder borgerne i gennemsnit derimod godt 10% mere i 2003 end året før.

Forskellen på den højeste og laveste restance er desuden vokset betydeligt fra 2002 til 2003, hvor der i 2002 var ca. 8.000 kr. i forskel, er denne vokset til 18.573 kr.

2.5.2 Gennemsnitlig personskatterestance (inkl. arbejdsmarkedsbidrag) pr. restant fordelt på amter

Den største ændring i de gennemsnitlige personskatterestancer fordelt på amter er sket i vejle amt, hvor de gennemsnitlige restancer er faldet med kr. 15.474. Forklaringen er den samme som ovenfor, restancerne i en enkelt kommune i Vejle amt er faldet fra 109 mio. kr. til 9 mio. kr.

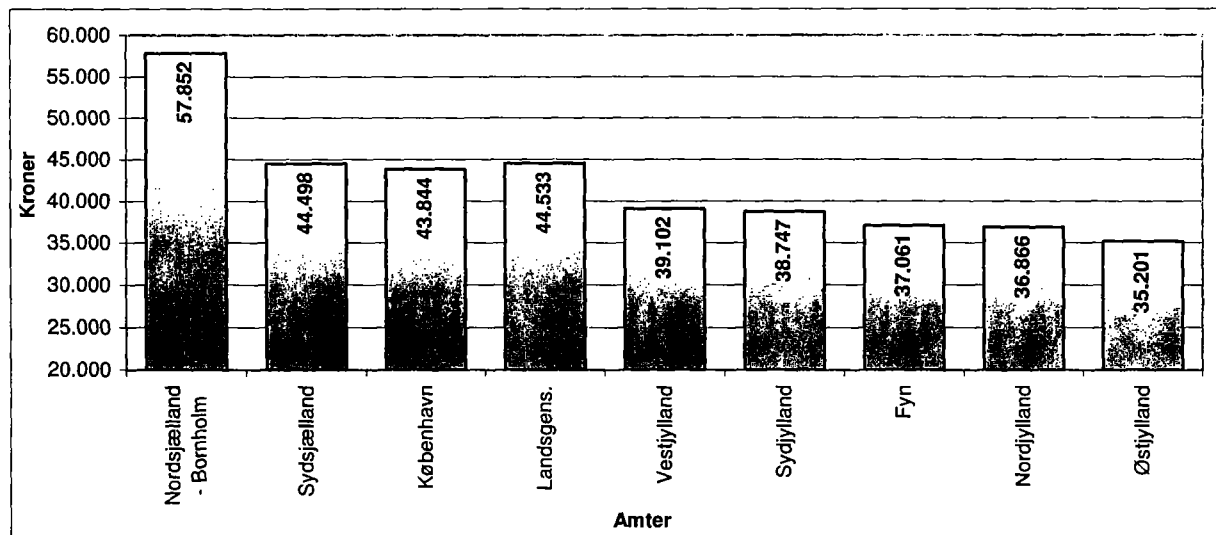
Figur 17

Forskellen mellem den gennemsnitlige personskatterestance i de enkelte amter var i 2002 ca. kr. 30.000, denne forskel er i 2003 indsnævret til godt 20.000 kr. Det skyldes både stigende restancer på Bornholm og faldende restancer i Roskilde amt.

2.5.3 Gennemsnitlig personskatterestance (inkl. arbejdsmarkedsbidrag) pr. restant fordelt på told- og skatteområder

Figur 18

3 Supplerende oplysninger

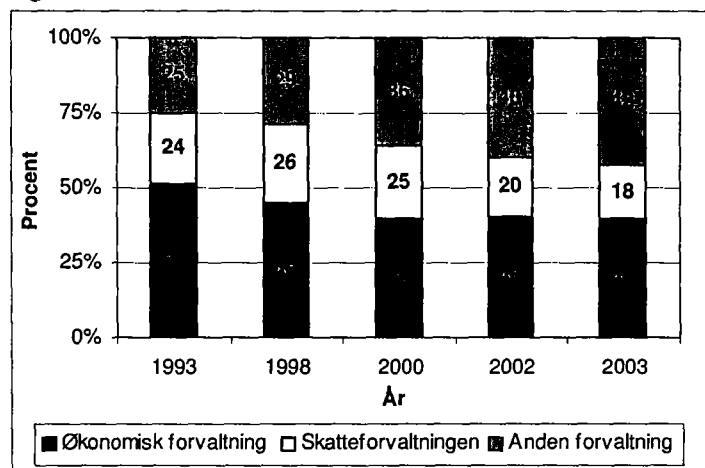
3.1 Inkassokontorets forvaltningsmæssige placering

Det er forskelligt fra kommune til kommune, hvor i forvaltningen i de kommunale inkassokontorer er placeret. De to forvaltninger, der gennem tiden har tegnet sig som de hyppigst forekommende, er økonomisk forvaltning og skatteforvaltningen.

Den udvikling, der har fundet sted siden 1993 viser imidlertid, at stadig flere kommuner vælger at placere inkassokontorerne i andre forvaltninger. I 1993 var 75% af inkassokontorerne enten placeret i skatte- eller økonomiforvaltningen, i 2003 var dette tal faldet til 58%. Tilsvarende er andelen placeret i en anden forvaltning i perioden steget til 42%. "Anden forvaltning" kan eksempelvis være central- og fællesforvaltninger.

Dette står i modstrid til påstanden i Finansministeriets rapport (jf. denne rapport's afsnit 0.1 og 0.4) om, at der er en nøje sammenhæng mellem opkrævningsopgaven og selve skatteopgaven.

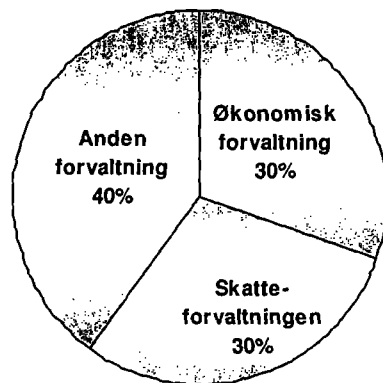
Figur 19

I figur 20 er det opgjort, hvor stor en del af befolkningen, der er omfattet af inkassokontorer placeret i de forskellige forvaltningsgrene. I forhold til år 2002 er det stadig 30% af landets borgere, der bor i kommuner hvor inkassokontorerne er placeret i skatteforvaltningerne. Andelen af borgere med inkassokontoret placeret i en økonomisk forvaltning er derimod faldet med 3%, tilsvarende er andelen med inkassokontorer placeret i anden forvaltning steget med 3%.

Forskellen på figur 19 og 20 skyldes, at det ofte er i de større kommuner, at inkassokontoret er placeret sammen med skatteforvaltningen.

Figur 20

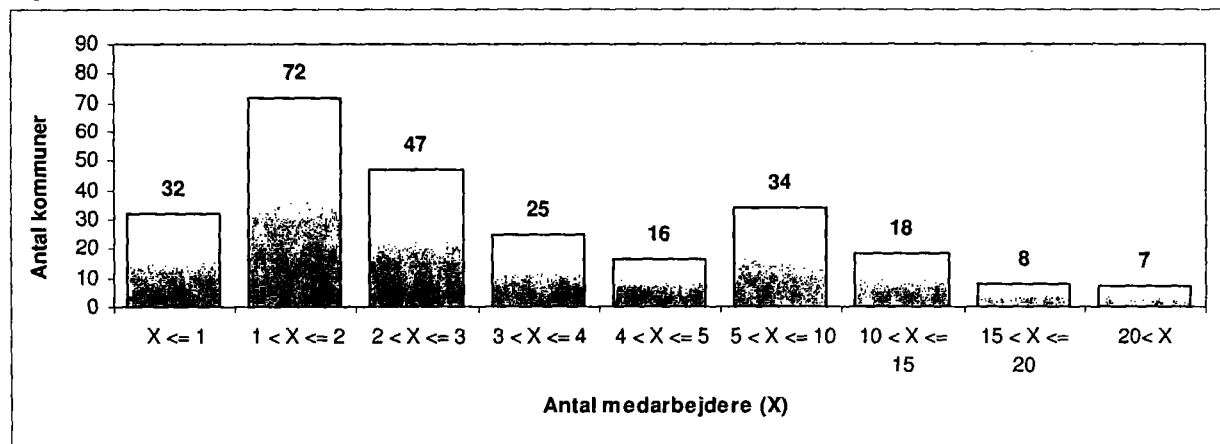

3.2 Antal medarbejdere beskæftiget med opkrævning og inddrivelse

I 2003 var der i alt 1382 normerede fuldtidsstillinger i de kommunale opkrævnings- og inddrivelseskontorer. Pr. 31.12.2002 var der i alt 1442 normeringer, der anvendes altså 60 fuldtidsstillinger færre på opgaven i 2003 end i 2002, et fald på godt 4%. Der er tale om en tendens, der fortsætter fra tidligere år, således var der i 2000 beskæftiget 1507 medarbejdere på området.

Hertil kommer 18 ubesatte stillinger pr. 31.12.2003, hvor det tilsvarende tal i 2002 var 12 ledige.

Figur 21

Det fremgår af figur 21 hvor mange kommuner, der har personalenormeringer på inddrivelsesområdet i de forskellige kategorier. Der er 104 kommuner, som har 2 eller færre fuldtidsstillinger på opkrævnings- og inddrivelsesområdet, det er 4 kommuner færre end året før. Der er til gengæld 35 kommuner med flere end 10 fuldtidsstillinger på området, det er 5 flere end i år 2002.

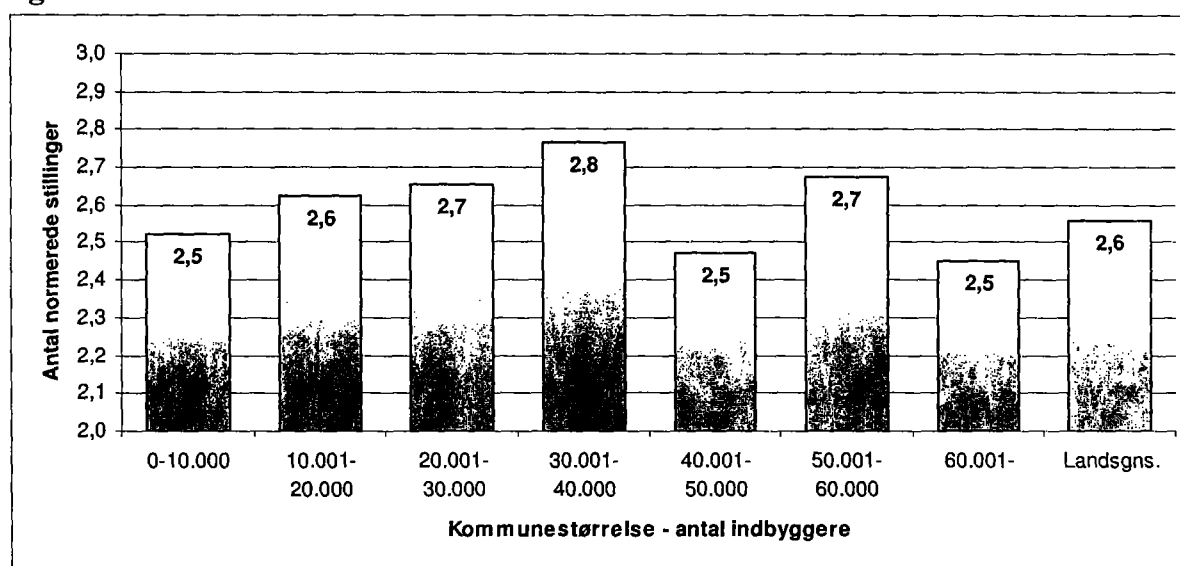
3.3 Antal normerede stillinger beskæftiget med opkrævning og inddrivelse

3.3.1 Antal normerede stillinger beskæftiget med opkrævning og inddrivelse fordelt efter kommunistørrelse

Faldet i den gennemsnitlige normering pr. 10.000 indbyggere beskæftiget med opkrævning og inddrivelse fortsætter. Normeringen var i 2000 på 2,8, i 2002 på 2,7 og i 2003 på 2,6 fuldtidsstillinger.

Den største reduktion i perioden 2002 - 2003 tegner kommuner med indbyggertal på 40-50.000 indbyggere sig for, her er normeringen faldet fra 2,8 til 2,5. Kommunerne med 30-40.000 indbyggere har reduceret normeringen fra 3,0 til 2,8.

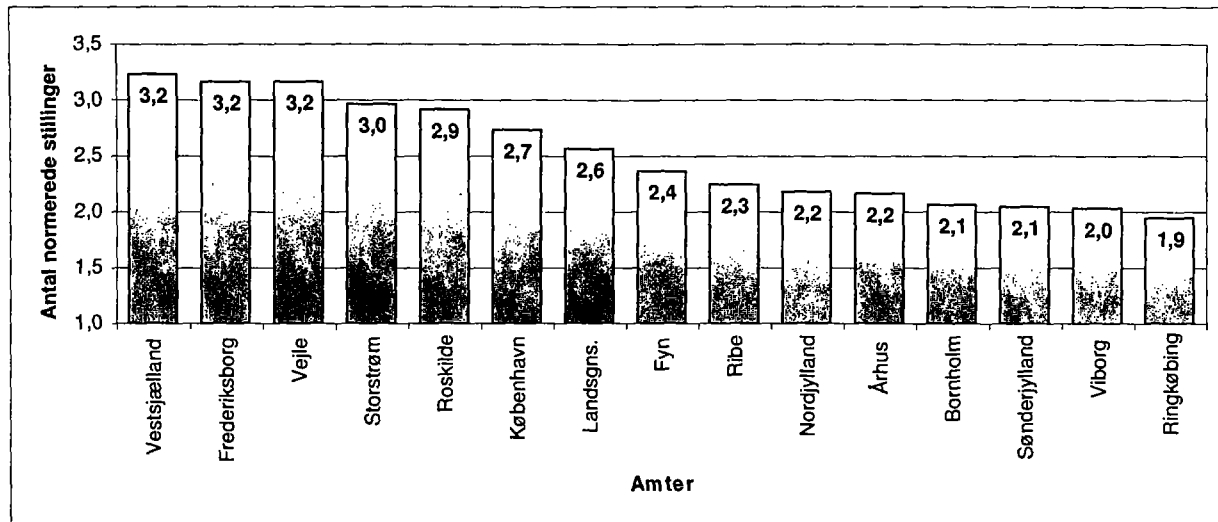
Figur 22

3.3.2 Antal normerede stillinger beskæftiget med opkrævning og inddrivelse fordelt på amter

Figur 23 viser den gennemsnitlige fuldtidsnormering pr. 10.000 indbyggere i inkassokontorerne fordelt på amter. Sammenholdes figuren med figur 5, ser der ikke ud til at være en sammenhæng mellem den gennemsnitlige restance pr. indbygger og ressourceanvendelsen i inkassokontorerne. På nær Vejle er der dog en tendens til, at såvel restancerne som ressourceanvendelsen er størst øst for Storebælt.

Figur 23

Note: Københavns og Frederiksberg kommuner indgår i Københavns Amt

3.3.3 Antal normerede stillinger beskæftiget med opkrævning og inddrivelse fordelt på told- og skatteområder

Forskellen på de lavest og højest normerede inkassokontorer når man ser på en opdeling i Told- og skatteområder spænder fra 3,1 fuldtidsstilling pr. 10.000 indbyggere i Sydsjælland til 2,1 fuldtidsstilling pr. 10.000 indbyggere i Vestjylland. Normeringerne er også her højest øst for Storebælt.

Figur 24

